

لحظه‌ی آخر
از: عباس احمدی

در آن هنگام که لحظه‌ی آخر فرا رسد
برای من دسته گلی بیاور و یا لبخندی.
چرا که همه‌ی ترس من از آن است که
مرا به لبخندی حتی، مجال ندهند.

***

در آن هنگام که لحظه آخر فرا رسد
برای من پنجره‌ای بیاور و یا بوسه‌ای.
چرا که همه‌ی ترس من از آن است که
مرا به بوسه‌ای حتی، مجال ندهند.

***

در آن هنگام که لحظه‌ی آخر فرا رسد
برای من سرودی بیاور و یا ترانه‌ای.
چرا که همه‌ی ترس من از آن است که
مرا به ترانه‌ای حتی، مجال ندهند.

***

در آن هنگام که لحظه‌ی آخر فرا رسد
مرا با لبخند تو از مرگ هراسی نیست
مرا با بوسه‌ی تو از مرگ هراسی نیست
مرا با ترانه‌ی تو از مرگ هراسی نیست

poem3.vnf
abbas.ahmadi@mailcity.com